

Посол Індії прочитав лекцію для студентів КПУ ім. Ігоря Сікорського

Посол Індії
Манодж Кумар Бхарті

Лекцію "Індія та світ" 8 грудня прочитав для студентів і викладачів Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського" Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Індія в Україні Манодж Кумар Бхарті.

За темпами зростання індійська економіка нині займає одне з чільних місць у світі. Тож Індія активно розширює свої міжнародні економічні, наукові і культурні контакти.

Як нагадав керівник дипломатичної місії в Україні, загальна кількість населення Індії нині становить 1 млрд 250 млн людей, причому 65% з них – це люди віком до 35 років. Тобто, вони потребують освіти, набуття професійних навичок, роботи. І Україна – це країна, де індійська молодь також могла б здобувати вищу освіту. На думку Маноджа Кумара Бхарті, це щорічно приносило б нашої державі щонайменше 30 млн доларів США. До речі, робота в цьому напрямі вже проводиться. Представники освітянської галузі Індії виявляють до українських вишів велику цікавість. Свідченням цьому є і нещодавні успішні перемовини нашого університету з Інститутом управління підприємництвом та інженерних технологій Вішванікетан, які завершилися укладенням угоди про співпрацю. Варто зауважити, що подібні угоди – це не встановлення нових зв'язків, а, швидше, відновлення колишніх, адже за часів Радянського Союзу в українських ВНЗ навчалось чимало індійських студентів, а вітчизняні викладачі та дос-

лідники їздили на стажування і роботу до університетів цієї країни.

Не менш значним є і туристичний потенціал обох країн. Понад 37 млн доларів США – такими, за найскромнішими підрахунками посла Індії, могли б бути щорічні надходження від індійських туристів.

Ще одним потенційним напрямом співпраці може стати забезпечення Індії продукцією українських агровиробників. Особливо важливими в цьому плані є для країни бобові культури: вони є основним джерелом протеїнів для вегетаріанців, а населення Індії – це, переважно, вегетаріанці.

Значну увагу приділив посол Індії у своїй лекції питанням історії своєї країни та знанням з астрономії, математики, медицини тощо, якими володіли пращури сучасних індійців, і якими вони збагатили світову науку. З особливою цікавістю слухала аудиторія його міркування про медитацію та її можливість.

Насамкінець Манодж Кумар Бхарті відповів на запитання студентів.

*Дмитро Стефанович
Фото Володимира Школьного*

СЬОГОДНІ

Лауреати премії
2 Президента
України

3 Хакатон
KPI Vision Hack

На засіданні
Вченої ради

4-5 Кафедри
акустики
та акусто-
електроніки – 80

7-8 В. Івахненко –
чемпіон
Європи і світу

Угода з Інститутом управління підприємництвом та інженерних технологій Вішванікетан

1 грудня КПУ ім. Ігоря Сікорського відвідали представники Інституту управління підприємництвом та інженерних технологій Вішванікетан (Індія) – керуючий власник професор Сандир Інамдар і директор управління міжнародних зв'язків професор Дхананжай Ханзоде.

З гостями зустрілися проректор з міжнародних зв'язків член-кореспондент НАН України Сергій Сидоренко, директор Центру міжнародної освіти Володимир Коваль, декан факультету електроніки Валерій Жуйков, декан факультету електроенерготехніки та автоматики Олександр Яндупський, заступник директора Механіко-машинобудівного інституту по роботі з іноземними студентами Олександр Шевченко та інші.

Після першого знайомства і обміну інформацією про основні напрями навчання та дослід-

Підписання угоди про співпрацю

жень в обох навчальних закладах учасники зустрічі обговорили питання організації навчання та стажування індійських студентів

у КПУ ім. Ігоря Сікорського, а також механізми налагодження співпраці за низкою напрямів. Гости також відвідали лабора-

торії Механіко-машинобудівного інституту.

Наприкінці дня керуючий власник Інституту управління підприємництвом та інженерних технологій Вішванікетан професор Сандир Інамдар і перший проректор Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського" академік НАН України Юрій Якименко підписали угоду, якою передбачено, що навчальні заклади співпрацюватимуть в освітній, науково-дослідній та інноваційній сферах, і що перші три групи індійських студентів прийдуть на навчання до Літньої школи КПУ ім. Ігоря Сікорського вже наступного року. Визначено також факультети, які забезпечуватимуть таке навчання, та інші аспекти співпраці.

*Дмитро Стефанович
Фото Володимира Ігнатюка*

На сторінках "КП" часто зустрічаються розповіді про досягнення кращих студентів Київської політехніки – успішних дослідників, переможців олімпіад та конкурсів, іменних стипендіатів. Шлях до успіху у кожного свій. Сьогодні про себе розповідає Богдана Мельник, студентка 6-го курсу ФСП, стипендіатка Президента України.

Мрії мають власність здійснюватися. Моя здійснилася, і ось уже шостий рік я навчаюся в улюбленому виші, про вступ до якого мріяла з 5-го класу. Правда, щодо професійного покликання бажання з того часу дещо змінилися: думала буду математиком, а тепер я магістрантка факультету соціології і права, спеціальність – адміністративний менеджмент, спеціалізація – соціальна інженерія та сталий розвиток, чим дуже пишаюся.

Сама я родом з м. Старокостянтинів, що на Хмельниччині. Закінчила Старокостянтинівську школу № 4, в якій, починаючи з 8 класу, була головою учнівського самоврядування,

брала активну участь у культурно-мистецькому та науковому житті школи. За плечима десятки вокальних конкурсів, спортивних змагань, олімпіад з фізики, хімії, математики, історії, української мови тощо та дві науково-дослідницькі роботи

Богдана Мельник

дів у Республіці Білорусь. Виступила з доповіддю на тему "Інтернет та соціальні мережі як платформи для реалізації молодіжних проєктів" (на прикладі КП). Крім того, активно займаюся науковою діяльністю, беру участь у всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях, круглих столах, олімпіадах, маю близько 7 наукових публікацій. Нині під науковим керівництвом к.філос.н., декана ФСП Анатолія Анатолійовича Мельниченка на кафедрі теорії та практики управління працюю над магістерською дисертацією на тему "Стратегічний форсайт як інструмент соціальної інженерії", яку вже взимку планує захистити. Після чого сподіваюся продовжити свою наукову діяльність на кафедрі вже як аспірантка.

В університеті я продовжила активну громадську діяльність.

Уже 5 років працюю старостою групи та потоку, беру активну участь у житті факультету та університету. Зокрема, нещодавно була учасницею міжнародного молодіжного форуму "М.І.Р. Молодеж. Інтеграція. Розвиток", який прохо-

ує два роки працюю в науково-дослідницькому центрі прикладної соціології "Соціоплюс", що функціонує при нашому факультеті, де ми досліджуємо проблеми вищої освіти, займаємося дослідженням соціальної складової сталого розвитку України та питаннями, що стосуються громадської думки в сучасному суспільстві. Поєднання роботи, наукової діяльності та студентських активностей, на даний момент, не просто роблять насиченим мій день, а й дають змогу зрозуміти, що рухаюсь я у правильному напрямі.

Вважаю, що навчання та робота в КП – це краще, що зі мною сталося. Саме тут я зрозуміла, ким хочу бути, що хочу робити і що потрібно для того, щоб досягти визначених цілей. Тут я знайшла вірних друзів, чудових колег та мудрих наставників.

Тому хочу висловити щирі вдячність усім викладачам факультету, своїм колегам, рідній кафедрі теорії та практики управління. Особливо хочу подякувати своєму науковому керівнику – декану ФСП А.А.Мельниченку, адже саме завдяки щоденній копійткій праці цих людей у кожного дня прокидаюся з бажанням знати більше, працювати наполегливіше, досягати кращого.

Богдана Мельник, студентка ФСП

Мрії здійснюються у наполегливих

в Малій академії наук. Своєму нестримному бажанню вчитися, розвиватися та постійно вдосконалюватися завдячую своїм батькам та вчителям рідної школи.

З посмішкою згадую день, коли дізналася, що буду навчатися в КП, радість неможливо було приховати. Зі словами "КП – університет, в якому вчать кращі з кращих" двері факультету відкрив для нас, першкурсників, Борис Володимирович Новіков, наш тодішній декан. Я повірила, і досі продовжую вірити, крім того, в мені горить бажання постійно ці слова підтверджувати.

Розробки молодих – на службу виробництву

Указом Президента України №509/2016 від 17.11.2016 року за роботу "Нові інгібітори для запобігання корозії" колективу молодих науковців хіміко-технологічного факультету присуджено премію Президента України для молодих учених у 2016 році. Робота, що удостоєна премії Президента, є колективною працею асистентів кафедри технології електрохімічних виробництв к.т.н. Г.С.Васильєва, к.т.н. С.В.Фроленкової та кафедри фізичної хімії к.т.н. В.І.Воробйової. Кожен з авторів упродовж тривалого часу сумлінно працює над розробкою ефективних засобів підвищення хімічного опору матеріалів, створенням нових сумішей для інгібування корозивних середовищ та вдосконаленням обладнання для корозійного контролю. Застосування напрацьованих авторів для вирішення фундаментальної проблеми збереження металофонду України дозволило об'єднати їх роботи в одну комплексну, яка і була удостоєна високої премії.

Звісно, одержання премії було б неможливим без належного наукового підґрунтя, створеного в результаті багаторічних досліджень керівників лауреатів, а саме наукових співробітників кафедри технології електрохімічних виробництв д.т.н., проф. Ю.С.Герасименка, д.т.н., проф. М.І.Донченко та завідувача кафедри фізичної хімії д.т.н., проф. О.Е.Чигиринець. Принагідно автори висловлюють величезну подяку своїм науковим керівникам, які не лише змогли відкрити їм двері у прекрасний світ

науки, але й стали провідниками до власних високих звершень.

У роботі "Нові інгібітори для запобігання корозії" вирішено важливу науково-технічну проблему комплексного збереження металофонду України, що експлуатується в природних та техногенних умовах – водних і повітряних середовищах різної агресивності. Розроблено наукові засади підвищення хімічного опору матеріалів із застосуванням синергічних композицій контактного пасиваційного типу на основі оксоаніонів, екологічно безпечних летких інгібіторів на основі рослинних органічних сполук та протикорозійних властивостей компонентів корозійного середовища. Розвинуто й поглиблено теоретичні уявлення про механізми інгібуючої дії розроблених композицій та механізм захисту металу природними компонентами корозійного середовища.

За матеріалами роботи авторами опубліковано більше 90 робіт, отримано 5 патентів України. Про світовий рівень отриманих у роботі наукових результатів свідчить наявність 9 публікацій у наукометричних журналах, що входять до бази Scopus, апробація результатів на 20 міжнародних конференціях. Проведення порівняльних випробувань показало, що розроблені інгібітори корозії не поступаються ефективністю кращим світовим аналогам. Економічний ефект від впровадження наукових розробок досягає 7 млн грн, що підтверджується відповідними розрахунками, наданими підприємствами, де проведено впровадження.

Високий науковий рівень роботи відмічено провідними українськими вченими, серед яких член-кореспондент НАН України, завідувач кафедри неорганічної хімії Київського національного університету імені Тараса Шевченка д.х.н., проф. М.С.Слободяник; завідувач кафедри покриттів, композиційних матеріалів і захисту металів Національної металургійної академії України д.т.н., проф. С.Й.Пінчук; ректор ДВНЗ "Український державний хіміко-технологічний університет" д.т.н., проф. О.А.Півоваров; професор кафедри загальної та неорганічної хімії НТУ "ХПІ" д.т.н., проф. М.В.Ведь.

Практичну значущість одержаних результатів у ході громадського обговорення відмітили керівники підприємств, на яких відбувалося впровадження розроблених технологій, зокрема начальник хімічної служби ПАТ "Київенерго" О.А.Загородній, директор КП "Теплокомуненерго" м. Кременчук Д.М.Питулько, в.о. начальника трубозварювального цеху ПАТ "Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча" В.В.Коваленко та багато інших фахівців. Автори роботи висловлюють подяку всім, хто брав участь в апробації і випробуваннях результатів роботи та виступав на її підтримку.

Віriamo, що висока заслужена нагорода стане для лауреатів стимулом до продовження сміливого наукового пошуку та розвитку таланту на благо нашої Батьківщини.

Інф. ХТФ

В.І.Воробйова

Г.С.Васильєв

С.В.Фроленкова

Хакатон KPI Vision Hack: сучасні технології штучного інтелекту на форумі розробників

25–27 листопада на базі НТУУ "КПІ ім. Ігоря Сікорського" у студентському просторі "Belka" відбувся хакатон KPI Vision Hack

Переможці хакатону KPI Vision Hack

Hack (форум розробників, де фахівці різних сфер розробки програмного забезпечення (програмісти, дизайнери, менеджери) спільно працюють над розв'язанням якої-небудь проблеми).

У розробці штучного інтелекту, обробці візуальних даних та створенні технологій доповненої реальності випробували себе 18 команд-учасниць. Протягом 48 годин їм потрібно було створити прототип проекту та підготувати презентацію для інвесторів і журі.

Учасники хакатону змагалися за частину призового фонду в \$5000 від венчурного фонду NaXus. Допомогали їм у цьому чотири менторські сесії, що включали технічну та бізнес-частини. Серед інвесторів хакатону – люди, завдяки яким стали відомими стартапи Prisma та MSQRD, а також представники провідних технологічних і продуктових компаній та науковці.

Проекти оцінювалися за такими критеріями: ідея (перспективи технічної та бізнес-складових), презентація (уміння донести ідею та зацікавити інших), прототип (наявність прототипу свідчить про можливість реалізації в майбутньому).

На фінальній презентації були представлені 15 ідей з різних галузей, які вже мали робочий прототип. Серед розважальних

проектів можна виділити додаток, що оцінює якість, з якою користувач імітує звуки тварин, або сервіс масок для відеочатів. Що ж до серйозніших речей, то насамперед слід згадати про систему детекції бронетехніки на полі бою або спрощення великих текстів для пришвидшення сприйняття інформації.

Переможцем хакатону став проект Grasply. До складу команди входили студенти ФПМ та ФІОТ:

лишнього світу та полегшує життя людям з вадами зору.

На третьому місці – Luminosity. Це додаток, що допомагає тренувати вираження емоцій. До складу команди входили студенти ІПСА та ФІОТ: Павло Кузнецов, Сергій Шатов, Катерина Стецюк. Додаток аналізує, наскільки успішно користувачеві вдалося скопіювати вираз обличчя з фотографії знаменитості чи будь-якого іншого зображення.

Співзасновник фонду NaXus Олексій Губарев поділився враженнями: "Для мене це перший хакатон. Приїхав поглянути, як це організовується і відбувається. Скажу відверто, був приємно здивований. Тут, у КПІ, зібралися цікаві команди, дуже активні люди, і їх чимало. Хакатон, спілкування з менторами дозволяють учасни-

Ілля Синюгін, Роман Усик, Володимир Фоменко, Антон Касьянов, Кирило Циби́ков. Розробка дозволяє за допомогою нейромереж генерувати картини зі скетчів на основі бази з 50 000 картин епохи Ренесансу та бароко.

Друге місце отримав асистент для незрячих ISEE, який розпізнає предмети навко-

кам зрозуміти, що вони роблять правильно, чому їх ідея непогана і усвідомити свої помилки. Це дуже важливо".

Усі учасники продовжать роботу над своїми проектами та співпрацюватимуть з менторами, щоби повністю реалізувати свої проекти і після завершення хакатону.

Дмитро Дрозд

На засіданні Вченої ради

5 грудня 2016 року відбулося чергове засідання Вченої ради університету.

Розпочалося воно привітанням ювілярів: заступника начальника департаменту економіки і фінансів з планово-фінансової діяльності О.І.Болієвої, завідувача кафедри репрографії д.т.н., проф. О.М.Величко та завідувача кафедри спортивного вдосконалення к.пед.н., доц. Ю.В.Новицького.

Далі відбулося вручення нагрудного знака та диплома "Заслуженого професора НТУУ "КПІ" д.т.н., проф. В.І.Іваненку, який закінчив навчання в КПІ в 1951 році і почав працювати в університеті з 1956 р.

Після цього члени Вченої ради перейшли до розгляду конкурсних справ – обрання на посаду завідувача відділу аспірантури та докторантури, завідувача кафедри та професора кафедри. Також було розглянуто питання про підтримку подання на здобуття Державної премії України в галузі освіти 2017 р. авторського колективу навчально-методичного комплексу "Теоретична

електротехніка та метрологія", до складу якого входить співробітник КПІ ім. Ігоря Сікорського Євген Тимофійович Володарський. Окрім того, були розглянуті питання про присвоєння вчених звань.

Основним питанням порядку денного було затвердження правил прийому до КПІ ім. Ігоря Сікорського на 2017 рік. Доповідав перший проректор Ю.І.Якименко. Він повідомив про обсяги держзамовлення: максимальний обсяг державного замовлення навчального закладу за кожною спеціальністю не може перевищувати 110% максимального (загального) обсягу державного замовлення 2016 року. Також він розповів, що вступники можуть подати до дев'яти заяв на місця державного та регіонального замовлення в закритих та відкритих конкурсних пропозиціях не більше ніж з чотирьох спеціальностей/спеціалізацій/груп спеціалізацій.

Крім того, було оголошено, що вищі навчальні заклади створюють консуль-

таційні центри при приймальних комісіях для надання допомоги вступникам при поданні заяв в електронній формі. Юрій Іванович також поінформував про результати вхідного ректорського контролю якості залишкових шкільних знань студентів I курсу.

Насамкінець було розглянуто поточні справи. Декан ФБМІ В.Б.Максименко презентував концепцію міжуніверситетської співпраці та створення Міжуніверситетського науково-навчального центру біомедицинської інженерії МНЦ БМІ, метою якого буде створення спільних наукових шкіл, вдосконалення навчання та науково-дослідних робіт студентів і аспірантів з використанням потенціалу інженерних і точних наук для вирішення фундаментальних наукових проблем біології і медицини, та потенціалу медико-біологічних наук для розробки нової техніки і медико-інженерних інноваційних технологій.

А.А.Мельниченко, учений секретар НТУУ "КПІ ім. Ігоря Сікорського"

Кафедри акустики та акустоелектроніки – 80!

Восени 2016 року кафедри акустики та акустоелектроніки виповнилося 80 років. Це солідний вік як для людини, так і для кафедри, і цілком зрозумілим є бажання озирнутися та згадати добрим словом співробітників кафедри та їх добрі справи.

Для початку – трохи історії. В 1935 році Київський інститут кінематографії був перейменований на Київський інститут кіноінженерів (КІКІ), де в 1936 році створено кафедру акустики і радіотехніки. Засновником і першим завідувачем кафедри з 1936 по 1938 роки був видатний учений, професор Лазар Давидович Розенберг, який перейшов працювати в КІКІ з Київської кіностудії. Його спадкоємцем став професор Марк Ілліч Карновський, який керував кафедрою понад сорок років, з 1939 по 1981 рік. Потім, з 1981 по 1987 рік, завідувачем був доктор фізико-математичних наук Ілля Михайлович Гранкін, а з 1987 року кафедру очолює професор Віталій Семенович Дідковський.

Створення кафедри поклато початок систематичній підготовці наукових та інженерних кадрів у галузі акустики в Україні. Перші науково-технічні розробки кафедри були спрямовані на створення методів та засобів пошуку неметалевих мін. Для вирішення цього завдання довелося поєднувати методи акустики та радіотехніки, оскільки металеві міни виявлялися тільки радіотехнічними методами та засобами. Основними напрямками підготовки фахівців були електроакустика, звукотехніка, акустика приміщень та спеціальних залів.

Перший набір студентів кафедри становив 2 академічні групи, і згодом дипломи інженерів-акустиків отримали 43 випускники. В той час на кафедрі працювали видатні вчені Л.Д. Розенберг, А.А. Харкевич, М.А. Корольова, М.І. Карновський, С.І. Тетельбаум, В.І. Якуб. Були розроблені нові теорії та прилади з прикладної акустики та кінотехніки: теорія сумарної реверберації (Л.Д. Розенберг, 1940 р.); теорія і розрахунок лампових помножувачів частоти; вимірювання коливальних швидкостей звукоосіів; фундаментальні роботи із спрямовуючих властивостей складних випромінювачів, звукових лінз, резонаторів та сирен (М.І. Карновський, 1940–1948 рр.); аналізатори спектра та нелінійних спотворень (В.М. Вольф, 1953 р.). Найбільш важливі наукові досягнення співробітників кафедри були опубліковані у відомих монографіях Л.Д. Розенберга "Звукові фокусуєчі системи" (1949 р.) та А.А. Харкевича "Теорія перетворювачів"

(1948 р.), "Нестационарні хвильові явища" (1950 р.), "Спектри та аналіз" (1952 р.), "Автоколивання" (1954 р.).

У повоєнні роки на кафедрі працювали проф. М.І. Карновський, доц. В.М. Вольф, доц. П.В. Карнаухов, ас. В.О. Геранін, ас. В.І. Якуб, ас. В.С. Горбенко, ас. Б.М. Безкоровайний, В.В. Голуб'єв, Г.І. Камінський, В.М. Лазаревич, С.Л. Розенберг, В.Н. Стародуб, О.І. Славінський, О.О. Юр'єв, Л.Я. Пучко, Р.В. Белякович, Л.Н. Бондарева та ін.

Співробітники кафедри досягли вагомих результатів у галузі статистичної гідроакустики, просторово-часової обробки гідролокаційних сигналів, дослідження методів гідролокації та шумопеленгування в широкому частотному діапазоні, дослідження гідроакустичних полів зі змішаними граничними умовами, дослідження методів синтезу антен, вивчення можливостей активної компенсації вібрації і шумів рухомих об'єктів, дослідження питань класифікації в гідроакустиці. На кафедрі, одній із перших в СРСР, було налагоджено введення і обробку

реальних гідроакустичних сигналів на ПВМ "Раздан-2" (1969 р.). У 60–70-ті роки швидко зростав науково-технічний потенціал кафедри. Було започатковано плідну співпрацю з кафедрою радіоприймальних обладнань, якою керував проф. М.Ф. Волернер, і яка першою у КПІ розпочала виконання науково-дослідних робіт (НДР) в галузі гідроакустики. Кафедри виконали декілька спільних великих НДР для ВМФ СРСР (1959–1962 рр.), зокрема з виготовлення діючого гідроакустичного стенду і проведення натурних експериментів. У цілому ці роботи були спрямовані на теоретичне та експериментальне обґрунтування методів та розробку засобів підвищення дальності дії активних та пасивних засобів визначення надводних та підводних об'єктів.

У ці роки викладацький склад кафедри поповнили випускники кафедри: Б.І. Шоцький, В.Б. Галаненко, І.Л. Обозненко, Л.Я. Тараданов, О.С. Білоус, В.П. Пугач. З радіотехнічного факультету на кафедру прийшли доценти Н.Г. Гаткін, Ю.В. Пухнюк, В.В. Ярошенко. У науково-дослідному секторі кафедри успішно працювали С.В. Пасічний, В.М. Миронов, М.А. Миронов, С.В. Скрипченко, В.О. Крамаренко, Є.М. Пустовойтов, Л.Н. Коваленко, Л.Г. Красний, Н.О. Брикер, Л.С. Ковален-

ко, С.М. Залізник, Ю.Д. Божок та багато інших.

У 1972 році на базі підрозділів НДС двох кафедр було створено Проблемну лабораторію гідроакустики (ПЛГА). Науковим керівником її було призначено М.Ф. Волернера, заступником – М.І. Карновського. ПЛГА складалася з двох відділів, підпорядкованих, відповідно, двом кафедрам. Начальником 2-го відділу, підпорядкованого кафедрі акустики, був С.В. Пасічний, науковим керівником відділу – Н.Г. Гаткін. Наприкінці 1974 року ПЛГА було перетворено на конструкторське бюро "Шторм" при КПІ.

У цей період підйому науково-дослідної роботи на кафедрі було фактично створено Київську школу статистичної гідроакустики. Обличчя цієї школи визначали її наукові лідери – професори М.І. Карновський, Н.Г. Гаткін, В.О. Геранін, Б.І. Шоцький, В.Б. Галаненко, І.Л. Обозненко, а також ціла плеяда їх учнів і послідовників. Вагомий внесок у наукові розробки кафедри зробив В.Т. Грінченко, нині академік, директор Інституту гідромеханіки НАН України.

Результати наукових досліджень кафедри доповідались на міжнародних, всесоюзних, республіканських та інших конференціях, симпозіумах, школах-семінарах, друкувалися у багатьох наукових журналах. Наукові співробітники кафедри були нагороджені медалями, грамотами, отримали сотні авторських свідоцтв. У 1974 р. кафедра була удостоєна вищої нагороди Виставки досягнень народного господарства СРСР – Диплома Пошани.

На кафедрі активно працювало студентське наукове товариство (СНТ), керівником якого був доцент, пізніше професор, В.О. Геранін. Студенти-члени СНТ брали активну участь у розробках кафедри і ПЛГА, кращі роботи студентів Л. Красного, А. Продеуса, Н. Вишнякової були удостоєні дипломів першого ступеня Всесоюзного конкурсу кращих студентських наукових робіт.

У 70-х роках на кафедрі були підготовлені і успішно захищені дві докторські дисертації (В.О. Геранін, Н.Г. Гаткін). На початку 80-х років на кафедрі прийшли працювати молоді випускники КПІ: В.Т. Маципура, С.А. Луньова, О.І. Красильников.

Наступний період розвитку кафедри (1981–1987 рр.) пов'язаний з приходом на посаду завідувача кафедри доктора фізико-математичних наук І.М. Гранкіна. Як науковий керівник галузевої науково-дослідної лабораторії "Акустоелектроніка" (у складі КПІ) він запровадив у навчальний процес додаткові напрями, пов'язані з розвитком акустоелектронних пристроїв оброблення сигналів на поверхневих акустичних хвилях. Виникла потреба в розробленні відповідного навчального курсу та розширенні тематичних розділів у суміжних курсах. З 1982 року кафедра стала називатися "Кафедра акустики та акустоелектроніки". В цей час сюди прийшли працювати молоді викладачі, випускники КПІ М.В. Родіонова і О.М. Петрищев.

Цей етап розвитку кафедри не тільки визначається своїми навчально-методичними розробками, але й збігається в часі з розробкою першого в СРСР цифрового гідроакустичного комплексу "Зірка", в розробленні якого брали участь багато випускників кафедри. Головним конструктором цього комплексу був також випускник кафедри – Олег Михайлович Алещенко.

У 1987 році кафедру очолив проф. В.С. Дідковський, фахівець у галузі теорії коливальних пружних систем. Після того як Україна стала незалежною державою, відбулися зміни в напрямках діяльності кафедри, пов'язані, насамперед, з інтересами молоді суверенної держави та розвитком її економіки. Оскільки морські кордони України обмежувалися Чорним морем, гідроакустичне спрямування вже не викликало такого інтересу у традиційних замовників. Тому, продовжуючи підготовку фахівців у галузі гідроакустики та ультразвукової техніки, кафедра відкрила набір на нову спеціальність "Акустичні медичні прилади та апарати" (1991 р.).

Цю спеціальність було створено для того, щоб допомогти вітчизняній медичній промисловості вирішувати проблеми розробки, проектування та експлуатації медичних приладів і систем, що працюють на акустичних принципах, найбільш безпечних для людського організму. Це було особливо актуально для населення України, яке значною мірою постраждало від Чорнобильської аварії.

Вагомий внесок у розвиток нової спеціальності зробив Володимир Васильович Янковий, нині головний редактор газети "Київський політехнік", член Національної спілки журналістів України. У 1988 році за пропозицією завідувача кафедри професора Віталія Семеновича Дідковського він очолив на-

Л.Д. Розенберг

М.І. Карновський

І.М. Гранкін

уково-дослідну лабораторію "Діагностика" (потім – Науково-дослідна лабораторія промислової акустики), а в 1992 році створив Товариство з обмеженою відповідальністю "Наука і технологія", основним напрямом роботи якого було проведення наукових досліджень та розробка системи контролю фізіологічного стану колінного суглобу людини.

Загалом, науково-педагогічний колектив кафедри багато й плідно працював над дослідженням і розробкою ультразвукових терапевтичних приладів, розвитком методів обчислення акустичних полів у багатошарових тканинах, алгоритмів діагностики патологій у тканинах, дослідженням ефективності і розробкою пристроїв низькочастотних вібрацій для стимуляції відновлення біопроцесів у людському організмі. З 1997 р. ця спеціальність одержала нову назву – "Медичні акустичні та біоакустичні прилади та апарати" зі спеціалізаціями: "Акустичні прилади терапії та хірургії", "Акустика біосистем", "Системи та прилади акустичної діагностики". До спеціальності "Акустичні прилади та системи" додалися спеціалізації: "Прилади морських досліджень", "Ультразвукова техніка та технологія", "Акустичне обладнання студій та приміщень", "Акустичні системи моніторингу".

У 2001 році, за підтримки Міністерства культури і мистецтв України, на кафедрі було відкрито спеціалізації "Комп'ютерна обробка музики та мови" і "Театрально-концертні акустичні технології". Швидкий розвиток цифрових засобів оброблення звуку в медіа-технологіях і шоу-бізнесі, де спеціальна інженерно-технічна та акустична підготовка відіграє з кожним роком все більшу роль, привертає особливу увагу абітурієнтів.

У цей період на кафедрі прийшли викладачі – випускники кафедри: А.Б. Ананьєв, С.О. Козерук, А.М. Продеус, О.Г. Лейко, В.П. Овсяник, О.В. Коржик, які працювали в промисловості, С.А. Найда, та випускники кафедри О.І. Дрозденко, К.С. Дрозденко, О.В. Гармаш, О.В. Богданов, В.С. Берегун. Разом із ветеранами кафедри вони взяли участь у реалізації низки науково-практичних досліджень та у видавничій діяльності кафедри.

З 1996 р. науковці кафедри В.С. Дідковський, Б.І. Шоцький, В.Б. Галаненко, М.А. Миронов почали роботи з покращення акустичних характеристик приміщень Верховної Ради України. Під їхнім керівництвом виконано акустичні проекти з облаштування залів засідань Кабінету Міністрів України,

залів Конституційного Суду України, залів та приміщень Адміністрації Президента України, зали засідань КМДА, глядацької зали Київського театру російської драми ім. Лесі Українки, концертного залу Сумської філармонії та багато інших об'єктів.

Зав. кафедри В.С. Дідковський

За виконання проектів акустичного та електроакустичного облаштування залів КМДА проф. В.С. Дідковський, доценти В.Г. Беркута і С.А. Луньова отримали подяку Київського міського голови та цінні подарунки. За плідну наукову діяльність завідувач кафедри проф. В.С. Дідковський отримав Грамоту Голови Верховної Ради України. В 1998 р. завідувача кафедри проф. В.С. Дідковського удостоєно звання "Заслужений працівник освіти України". Указом Президента України від 30 листопада

2009 р. №980/2009 професору В.С. Дідковському та професору кафедри О.Г. Лейко присуджено Державну премію України в галузі науки і техніки 2009 року. У 2012 р. В.С. Дідковський був нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня.

Набутий та узагальнений досвід при вирішенні складних завдань електроакустики спільно з проблемами архітектурної акустики дозволив колективу кафедри скласти навчальний план з підготовки май-

бутніх фахівців у галузі акустичного обладнання приміщень різного цільового призначення, в тому числі музичних центрів і студій. За час свого існування кафедра підготувала більше 10000 інженерів-акустиків. При цьому було створено базу для розвитку наукових досліджень у різних галузях прикладної акустики. Серед випускників кафедри – академіки російської і зарубіжних академій наук, більше 70 докторів і кандидатів наук, 10 лауреатів Державних премій СРСР та України.

Кафедра пишається своїми випускниками. Це лауреати Державних премій СРСР: Юрій Володимирович Бурау (двічі), Олег Михайлович Алещенко, Микола Григорович Клименок, Олександр Сергійович Москаленко. Лауреатами Державної премії України є Ю.К. Бондаренко, В.П. Овсяник, Б.С. Мороз, О.М. Писаренко, О.Г. Лейко. Серед випускників кафедри академік РАН Віктор Анатолійович Акулічев, доктори наук: О.М. Алещенко, І.В. Вовк, В.О. Геранін, І.І. Горбань, О.Я. Калюжний, Л.Г. Красний, О.Г. Лейко, Б.Г. Марченко, В.Т. Маципура, Б.С. Мороз, В.П. Овсяник, О.М. Петрищев, Г.І. Прокопенко, Г.М. Розорінов, В.П. Пешков, С.А. Найда, О.В. Коржик, А.М. Продеус.

З числа вихованців кафедри вийшли: міністр машинобудування та конверсії Віктор Михайлович

Свіженко, директор центру слухової реабілітації "Аврора" Олександр Іванович Радченко, д.т.н., професор, головний науковий співробітник Інституту проблем математичних машин та систем НАН України Ігор Ілліч Горбань, заст. голови СБУ генерал-лейтенант Анатолій Павлович Герасимов, капітан 1-го рангу Микола Степанович Гудзь, головний редактор газети "Київський політехнік" Володимир Васильович Янковий і багато-багато інших.

Про інтенсивність теперішнього наукового життя кафедри яскраво свідчить хоча б той факт, що за останні 7 років науковці кафедри причетні до захисту дисертацій 5 докторів наук та 16 кандидатів наук.

Сьогодні співробітники кафедри акустики та акустоелектроніки продовжують працювати над новими навчально-методичними та науково-прикладними розробками, намагаючись іти в ногу з часом та відгукуючись на потреби суспільства. Так, зокрема, розробляються та впроваджуються інноваційні форми роботи у вигляді навчально-практичних проектів, успішно працює недавно створена віртуальна лабораторія акустичної експертизи та корекції, створюються нові лабораторні роботи, формуються нові дисципліни, розвивається сайт кафедри, викладачі публікуються у міжнародній періодиці та беруть участь у міжнародних конференціях. Завдяки електронним оголо-

Колектив кафедри акустики та акустоелектроніки

шенням на сайті кафедри (<http://acoustic.kpi.ua>) майбутні абітурієнти мають змогу дізнатися про життя кафедри: із задоволенням та вдячністю вони відгукуються на запрошення відвідати семінари із звукорежисури, приходять на Дні відкритих дверей, телефонують, листуються... І це є гарною ознакою того, що кафедра акустики та акустоелектроніки працює не тільки на сьогоднішній день, але й на далеку перспективу.

А.М. Продеус, д.т.н., професор

ТРИ КРОКИ ФАХОВОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ

Саме таким гаслом можна відзначити перебіг подій в листопаді на кафедрі прикладної гідроаеромеханіки і механотроніки: осіння школа – студентська олімпіада – конкурс фахової майстерності.

На перший крок припав початок листопада, коли відбулася "Осіння школа" для учнів старших класів ліцеїв, гімназій та середніх шкіл. Під час канікул на кафедру прийшли 22 учні з 5 освітніх закладів Києва. Щоденно упродовж шести годин відбувалось теоретичне навчання, набувалися практичні навички та здійснювалась лабораторна перевірка

вельного виробництва", "Технологія виробництва і технологія машинобудування", "Інформаційно-комунікаційні технології", "Образотворче мистецтво і мода", "Соціально-побутове обслуговування".

На наш погляд, підходи WorldSkills надають серйозний інструментарій для створення зрівноваженої системи з відомих технічних рішень, підходів фахової освіти та сучасних потреб суспільства. В такій системі стимулюючим фактором для динамічних змін можуть бути нові технічні проблеми, або дефіцит певної категорії фахівців, або новітні

манда НТУУ "КПІ ім. Ігоря Сікорського" у складі Владислава Шаріпова, Ігоря Агаєва та Івана Окренця (керівник О.С. Ганпанцурова), срібло вибороли студенти Національного університету харчових технологій Ольга Тіт, Владислав Якимчук, Борис Михайлик (керівник М.В. Якимчук), бронзу завоювала команда кафедри КІТВТ КНУТД – Тарас Лебедюк, Ірина Зіль, Анна Зубович (керівник І.Л. Ківа).

14 кращих олімпійців та три команди від регіонів (університети Чернівців, Львова та Ужгорода) прийшли до третього кроку самовизначення – конкурсу фахової майстерності.

Відкриття конкурсу передувало круглий стіл, на якому ректор НТУУ "КПІ ім. Ігоря Сікорського" М.З. Згуровський та президент "WorldSkills International" Саймон Бартлі обговорили співпрацю в напрямку формування новітніх компетенцій та професій.

Під час урочистого відкриття змагань голова "WorldSkills Ukraine" С.О. Рибак побажав конкурсантам чесною і завзятою боротьбою та перемоги сильнішому. Фахові завдання та правила оцінювання підготували викладачі НТУУ "КПІ ім. Ігоря Сікорського", модульні виробничі станції надали КПІ, ДП "ФЕСТО" та НУХТ, журі змагань склали керівники команд, незалежні експерти, у тому числі представники "ArcelorMittal", експерти від регіонів та технічні експерти. Карусель змагань, яка утворилася з команд, асистентів, членів журі, експертів та спостерігачів, зранку до вечора "кружляла" по лабораторіях кафедр у першому корпусі. О шостій годині вечора по-справжньому фахово виснажені команди та керівники очікували на завершення підрахунку результатів, а в сусідній залі на студентів чекало тістечково-мандаринове підбадьорення. Урочиста мить: голова "WorldSkills Ukraine" С.О. Рибак оголошує переможців, вручає нагороди і цінні призи – планшети і мобільні телефони. Майстерність є, а несподіванок немає – перші шість місць займають переможці та призери олімпіади.

Третій крок зроблено, мехатронна спільнота отримала нових прихильників, фахові випробування олімпійці витримали, до участі у WorldSkills International готові, шлях від професійного знайомства до фахового знання та професійного самоствердження пройдено.

Р.С. Незалежні експерти від "ArcelorMittal" виступили з пропозицією включити до змагань, поза конкурсом, співробітників "ArcelorMittal" – відчути фаховий олімпійський дух молоді.

*О.П. Губарев, професор каф. ПГМ,
О.С. Ганпанцурова доц. каф. ПГМ*

Призери конкурсу WorldSkills Ukraine, 25 листопада 2016 р.

знань з електротехніки, моделювання, пневмоавтоматики, електропневмоавтоматики та програмування контролера. Кожного дня – нове завдання, нові інструментарії, нові викладачі – О.П. Губарев, О.В. Узун, І.В. Ночиченко, О.С. Галецький, А.М. Муращенко, О.С. Ганпанцурова. Тільки дев'ятеро учнів дійшли до останнього випробування з перевіркою результатів на дидактичному обладнанні з програмованими контролерами та пристроями пневмоавтоматики. Але вони, навіть після вручення сертифікатів про завершення "Осінньої школи", продовжили розв'язання "призової" задачі, аж до самого суботнього вечора і переможного результату.

Прошло два тижні, і розпочався другий крок – Всеукраїнська олімпіада з перевірки знань з "мехатроніки в машинобудуванні", але у зміненому форматі. Ще влітку представники фірми ДП "ФЕСТО" та громадської організації "WorldSkills Ukraine", Артем Миколайович Харченко та Сергій Олександрович Рибак, звернулися до НТУУ "КПІ ім. Ігоря Сікорського" з пропозицією щодо спільної організації та проведення першого в Україні конкурсу компетенції "мехатроніка" за програмою WorldSkills. Зауважимо, що WorldSkills – це найбільше у світі змагання з професійної майстерності, своєрідні олімпійські ігри для професійної молоді, які проводяться кожні два роки в міжнародному форматі по 6 секторах світової економіки: "Транспорт і логістика", "Будівництво і технологія буді-

розробки, потенціал яких ще тільки перевіряється на практиці.

У нашому випадку стимулюючим фактором виявилася студентська олімпіада, яка делегувала своїх переможців для участі в конкурсі. Порівняно з попереднім роком кількість олімпійських команд зросла з 14 до 18 – додалися представники Академії муніципального управління, Національного університету біоресурсів і природокористування, Київського національного університету будівництва і архітектури, а з Київського національного університету технологій і дизайну вийшли до змагань зразу дві команди з різних кафедр. Ще три команди зі Львова, Ужгорода та Чернівців для першого знайомства були спостерігачами. Всього на олімпіаду прибуло близько ста студентів та тренерів-викладачів. На переможців, окрім традиційних дипломів, медалей та призів, очікували кваліфікаційні перепустки на конкурс WorldSkills. Попри запеклу та напружену боротьбу команд, ритм олімпіади був витриманий на всій дистанції. Цьому сприяла злагоджена робота журі, підтримка керівника відділу дидактики ДП "ФЕСТО" Євгена Сергійовича Риженка, співробітників кафедри та команди асистентів змагань. Саме ця команда, що складалася з 28 студентів 4–6-го курсів і пройшла кризу півторамасячний тренувальний вишкіл, забезпечила безперебійну роботу обладнання, чітко дотримання правил змагань, ритмічні переходи від тренувань до змагань, від етапу до етапу. Переможцем стала ко-

Віктор Івахненко

Віктор – означає переможець, або Рецепт успіху від чемпіона

Знайомтеся: чемпіон Європи серед юніорів і чоловіків, чемпіон світу серед юніорів, студентів і чоловіків по гирьовому спорту, студент четвертого курсу факультету біомедичної інженерії Віктор Івахненко.

Перелік звань Віктора свідчить, що попри молодий вік – йому лише двадцять років, – досяг він уже дуже багато. Тож редакція "Київського політехніка" попросила його поділитися з читачами газети власними рецептами успіху.

Проте бесіда з Віктором Івахненком у редакції розпочалася не з його перемог, а з самого гирьового спорту та його історії. Віктор захоплено

розповідав, що корені цієї силової забави сягають Стародавньої Греції, і до нашого часу дійшли численні зображення та скульптури античних атлетів під час виконання різноманітних вправ з кам'яними предметами, схожими на сучасні гири.

Сьогодні цей вид спорту має чітко визначені правила. Атлети змагаються в кількості підйомів гир упродовж 10 хвилин у двох вправах – ривку і поштовху. Ривок – це підйом однієї гири спочатку однією, потім другою рукою одним рухом. Поштовх – дві гири виштовхуються від грудей і фіксуються на випрямлених руках. Спортсмени також вибирають першість у по-

штовху "довгим циклом": дві гири закидаються на груди, потім виштовхуються вгору, опускаються на груди, потім додолу без торкання помостою, і далі все повторюється знов. Міжнародні змагання проводяться з гирями вагою 24 і 32 кг. Зрозуміло, що заняття гирьовим спортом виховують не лише неабияку силу, але й силову витривалість, наполегливість, вміння терпіти, розраховувати сили і багато чого ще. Від чемпіонів ці якості вимагаються, напевно, в подвійних обсягах, бо високе звання слід не лише вибороти, але й в умовах жорсткої

Закінчення на 8-й стор. ➔

Гран-прі за кращі підручники

17–19 листопада 2016 року в Національному центрі ділового та культурного співробітництва "Український дім" відбулася Тридцята Міжнародна спеціалізована виставка "Освіта та кар'єра – День студента 2016".

Журі конкурсу виставки в номінації "Видання підручників та навчальних посібників нового покоління", з урахуванням експертних висновків Інституту модернізації змісту освіти МОН України щодо якості та змісту підручників і навчальних посібників нового покоління, удостоїло авторів з факультету електроніки КПІ ім. Ігоря Сікорського вищої нагороди – "Гран-прі".

На виставці були представлені підручники та навчальні посібники авторів ФЕЛ КПІ ім. Ігоря Сікорського та їх співавторів – колег з держав-

них вищих навчальних закладів ДВНЗ "Дон НТУ", НУ "Львівська політехніка", Черкаського НТУ та Національного університету кораблебудування ім. адмірала Макарова:

– Навчальні посібники англійською мовою проф. Ю.М. Поплавка "Фізика активних діелектриків" (Yuriy Poplavko "Physics of active dielectrics. Volume 1. Polarization, conduction, losses, breakdown. LAMBERT Academic Publishing, Saarbrücken, Germany, 2015, 349 pages, Yuriy Poplavko "Physics of Active Dielectrics". Volume 2. Piezoelectrics, pyroelectrics, ferroelectrics, phase transitions. LAMBERT Academic Publishing, Saarbrücken, Germany, 2016, 251 pages);

– Мікропроцесорна техніка: підручник / В.Я. Жуйков, Т.О. Терещенко, Ю.С. Ямненко. – 3-тє вид., перероб. і допов. – Київ: НТУУ

"КПІ". – Вид-во "Політехніка", 2015. – 440 с.

– Схемотехніка: Пристрої цифрової електроніки: підручник. У 2 томах / В.М. Рябенський, В.Я. Жуйков, Ю.С. Ямненко, О.В. Борисов. – Київ: НТУУ "КПІ", Вид-во "Політехніка", 2015. – Том 1. – 400 с. та Вид-во "Політехніка", 2015. – Том 2. – 360 с.

– Основи наноелектроніки: підручник у 2 книгах. Кн. 1 "Квантовомеханічні засади, структури, фізичні властивості" / Д.М. Заячук, Ю.І. Якименко, А.Т. Орлов, В.М. Співак, В.М. Коваль – К.: Кафедра, 2015. – 390 с.

– Основи конструювання техніки реєстрації інформації: навчальний посібник / Травніков Є.М., Лазебний

В.С., Власюк Г.Г., Співак В.М., Пілінський В.В., Швайченко В.Б. – К.: Кафедра, 2015. – 284 с.

– Вступ до фаху з електроніки та комп'ютерної інженерії / Зорі А.А., Лукашенко В.М., Співак В.М., Вовна О.В., Чичужко М.В., Зубко І.А. за редакцією Вовни О.В. Навчальний посібник: – Покровськ: ДВНЗ "Дон НТУ", 2016. – 312 с.

– Потужність систем електроживлення та енергоефективність силових фільтрів: монографія / Артеменко М.Ю. – К.: Аверс, 2016. – 214 с.: іл.

Вітаємо авторів, чії праці удостоєні високої нагороди Міжнародної освітянської виставки "ГРАН-ПРІ"!

Віктор Співак,
доц. кафедри звукотехніки та реєстрації інформації

Виробнича екскурсія екобіотехнологів на біогазову станцію в Рокитному

Як каже народна мудрість, "краще один раз побачити, ніж сто разів почути". Тому не повторюючи 100 разів одного й того самого, викладачі кафедри екобіотехнології та біоенергетики ініціювали екскурсію студентів на один із найбільших біогазових комплексів України, що розташований у селищі міського типу Рокитне.

Тож 21 листопада 2016 року студенти-екобіотехнологи відвідали Рокитнянський цукровий завод, на території якого розміщено чотири біогазові установки.

Студенти та викладачі ознайомилися з виробничими спорудами і компонентами біогазової станції, лабораторією, де проводять необхідні аналізи, а також з технологією виробництва електричної енергії з біогазу.

Спроектувала та впродовж 2014–2015 років побудувала біо-

газову станцію "під ключ" компанія "Зорг Біогаз Україна". Участь у фінансуванні будівництва взяв Європейський банк реконструкції та розвитку. Загальна сума вкладених інвесторами коштів склала

280 млн грн. Очікуваний термін окупності – 6 років.

Біогазова станція переробляє жом цукрових буряків, гній з тваринних господарств, пташиний послід, силос кукурудзи тощо. На

станції встановлено 4 реактори по 3600 м³. Синтезований біогаз подається на 2 генератори Jenbacher, які виробляють електричну енергію. Загальна потужність станції 2,39 МВт. Електроенергія, що виробляється станцією, продається в загальнодержавну мережу за "зеленим" тарифом.

Біогазова станція забезпечує не тільки виробництво електричної та теплової енергії, але водночас вирішує важливу проблему екологічної безпеки для харчових підприємств, які виробляють велику кількість органічних відходів.

Екскурсія викликала жвавий інтерес у студентів. Підтвердження цьому стали численні запитання, на які представники заводу дали вичерпні відповіді.

Отримана під час екскурсії інформація про виробництво біогазу із органічних відходів є важливою складовою професійної підготовки майбутніх фахівців.

Катерина Щурська, к.т.н.,
доц. кафедри екобіотехнології та біоенергетики

Закінчення. Початок на 7-й стор.

конкуренції відстояти. Адже варто лише зупинитися, і наздоганяти кращих доведеться вже тобі. Утім, це справедливо для будь-якого виду спорту. Та хіба лише спорту...

Що ж до Віктора, то своє сходження до вершин спортивної майстерності він почав у рідному селі Макіївка Білоцерківського району Київської області. Там він народився і там у дев'ять років почав займатися фізичними вправами зі своїм бать-

Віктор Івахненко

Віктор – означає переможець, або Рецепти успіху від чемпіона

ком Василем Григоровичем Івахненком. А під керівництвом тренера Євгена Свірського в одинадцять років почав займатися спортом. Звісно, спочатку жодних гір не було, а були спортивні ігри, біг і таке інше – те, що називають загальною фізичною підготовкою. І лише у тринадцять він спробував "залізо" і не розстається з ним донині. Напевно, каже він, це назавжди.

Проте, домогтися високих результатів вдалося не зразу.

Ще не так давно, у 2014 році, Віктор був надзвичайно задоволений, виконавши на чемпіонаті Києва норму першого розряду у поштовху "довгим циклом". Але зупинитися на цьому він не збирався і зразу запланував ближчим часом виконати й норму кандидата у майстри спорту. Це йому вдалося доволі швидко, причому на престижних міжнародних змаганнях – на чемпіонаті світу серед студентів у Ліоні (Франція), де не лише став кандидатом у майстри спорту, але й зайняв четверте місце. А вже наступного року в Угорщині, у місті з символічною назвою Печ (символічною тому, що у дні змагань там була надзвичайна спека – до 39 градусів), він став навіть подвійним чемпіоном світу – серед студентів і серед юніорів! І далі пішло...

Найбільш урожайним на перемоги став для Віктора Івахненка рік 2016. Він спочатку виграв чемпіонат України серед юніорів і чоловіків, потім в Порто (Португалія) став чемпіоном Європи серед чоловіків, юніорів і чемпіоном світу серед студентів (усі ці змагання проводилися паралельно, причому результати першості Європи для юніорів враховувалися в "дорослому" чемпіонаті). А наприкінці жовтня в італійському місті Турин вибо-

ров звання чемпіона світу в поштовху довгим циклом у ваговій категорії до 70 кг серед юніорів і дорослих! Віктор штовхнув гирі вагою 32 кг 43 рази. Участь у цьому турнірі брали спортсмени з 27 країн.

До речі, для українських майстрів гирьового спорту серйозним випробуванням є не лише самі змагання, але й навіть виїзд на них. Адже на відміну від україномовного числа "розкручених" видів спорту, таких як, скажімо, футбол і бокс, цей вид чиновники воліють не помічати. І навіть найвагоміші здобутки українських атлетів на найпрестижніших світових турнірах (на першості світу в Турині наша команда посіла загальне друге командне місце, а в довгому циклі – перше), ніякої помітної реакції з боку тих, хто відповідає за розвиток спорту в країні, не викликають. Тож їздять наші спортсмени на чемпіонати і кубкові зустрічі виключно власним коштом або коштом спонсорів. Так само самостійно і екіпіруються. "В минулі роки я здебільшого виїжджав на змагання за власні кошти, – розповідає Віктор. – Я підробляв, де в кого позичав гроші, допомагали й батьки. Поїхати на першість Європи у Португалії мені допомогли підприємці – представник фірми "Ліра" Віктор Петрович Пофатний

і представник ПрАТ "Маки" Віталій Миколайович Говорун. Поїздку на чемпіонат світу я самостійно оплатити також змоги не мав – на це було потрібно щонайменше 470 євро – і шукав цю суму де тільки міг. Трохи допоміг наш університет, але можливості в цьому плані у нього як у державного вишу невеликі. Тож довелося знову звернутися до Віктора Петровича і Віталія Миколайовича.

Лише завдяки їхній допомозі мені і вдалося поїхати на цей чемпіонат". І, додамо, достойно представити державу, якій, хоч як прикро таке визнати, на це начхати...

У підґрунті всіх перемог Віктора – постійна наполеглива праця. Можна було б написати "надзвичайно важка", але бачачи, як у нього під час розмови про тренування і змагання горять очі, розумієш, що для Івахненка вона є улюбленою. Тому, хоча й виснажливою, але, водночас, такою, що приносить справжнє задоволення.

Слід зауважити, що серйозно, чи як сьогодні прийнято казати, професійно, він почав займатися спортом лише коли вступив до КПІ на факультет біомедичної інженерії. Його спеціалізація – біобезпека і здоров'я людини, відтак до тренувань підходить усвідомлено і з розумінням механізмів нарощування спеціальних якостей, необхідних для його виду спорту. Втім, і до досвіду та порад своїх тренерів дослухається. Він взагалі дуже шанобливо ставиться до кожного з наставників, які допомагали йому досягати вершин спортивної майстерності: Євгена Свірського, який був першим у його спортивній біографії, Анатолія Крилова, який тренував його в залі спорткомплексу КПІ ім. Ігоря Сікорського, і Юрія Щербини – тренера, під керівництвом якого займається сьогодні (він, до речі, очолює нині Міжнародну федерацію гирьового спорту і Федерацію гирьового спорту України).

"Тренуюся чотири рази на тиждень. Тренування триває до трьох годин, – розкриває секрети своїх перемог Віктор Івахненко. – У підготовчий період і довше. Тоді дещо змінюється комплекс вправ, до нього входять більш спеціалізовані, а зайві – вилучаються... За одне тренування піднімаю мінімум до 20 тонн, буває і значно більше".

Звичка не жаліти себе і не скаржитися виробилася ще вдома. За словами Віктора, ще підлітком, повернувшись зі школи, він, попри втому, завжди брався за якісь справи (в селі робота знаходиться для усіх членів сім'ї) і уроки, потім біг на тренування, потім знову займався домашніми завданнями. Часу на відпочинок собі не давав. Не дає і тепер: після занять – тренування, потім підготовка до завтрашніх пар. Коли готувався до першості Європи, перед тренуваннями ще й бігав на роботу, адже доводилося підробляти... Як він сам каже, постійно рухався, бо слід було достроково скласти сесію, заробити гроші для участі в чемпіонаті, і, звісно, добре до нього підготуватися.

На запитання, чи вистачає часу на що-небудь, окрім навчання і тренувань, Віктор відповідає: "Як правило, вистачає, особливо після змагань, тоді можна і поспілкуватися з друзями, і трохи відпочити. Зараз, у період підготовки до сесії, трохи суцужніше, але на все можна знайти час".

Про підготовку до сесії Віктор згадує не випадково: до навчання він ставиться серйозно, тож і середній бал у нього доволі високий – 4,5 – 4,6. Адже намагається навчальних занять не пропускати, і навіть коли доводиться від'їжджати на змагання, – заздалегідь відпрацювати все що належить. Викладачі завжди йдуть назустріч, тим більше, що як доказ він завжди привозить до Києва медалі і дипломи.

Тож особливих секретів успіху Віктор не має. Просто потрібно прагнути досягти в улюбленій справі успіху, бути весь час у русі й вірити у себе. Такий от рецепт від чемпіона.

Дмитро Стефанович

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
<http://www.kpi.ua/kp>

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
☎ гол. ред. 204-85-95; ред. 204-99-29

Головний редактор
В.В. ЯНКОВИЙ

Провідні редактори
В.М. ІГНАТОВИЧ
Н.Є. ЛІБЕРТ

Додрукарська підготовка матеріалів
О.В. НЕСТЕРЕНКО

Начальник відділу
медіа-комунікацій
Д.Л. СТЕФАНОВИЧ

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й. БАКУН
Л.М. КОТОВСЬКА
Коректор
О.А. КІЛІХЕВИЧ

Рєєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня КПІ ім. Ігоря Сікорського,
видавництво «Політехніка»,
м. Київ, вул. Політехнічна, 14,
корп. 15

Тираж 600

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.